palto Z; ~i suojn; ~i la foliojn de kajero; ~i robon, veston; fine la ĥirurgo ~is mian haŭton; por~aj bulikaĵoj (merceraĵo). Kp stebl. ~ero. Piko, farita kun fadenhava ~ilo. ~ilo. Speciala pika instrumento por ~i, provizita ĉe unu ekstremaĵo per fendo, tra kiu oni traigas la fadenon: ne iru fadeno anlaŭ ~ilo Z (ĉio restu ĉe sia rango); en~iligi fadenon.

* Kufo. Simpla kapvesto de virino.

*Kuglo. Malgranda peco de malmola metalo kun proksimume konusa formo, kiun oni eljetas per ĉiaj porteblaj pafiloj. ~Ingo. Parto de kartoĉo konsistanta el cilindra metala ujeto, kiu entenas pulvon k en kiu alĝustiĝas la ~o.

*Kulrl (tr). Prepari nutrajon, elinetante gin al fajro, ĝis ĝi igas manĝebla: ~i viandon, supon B, teon Z; ~i terpomojn sub la cindro; malmole ~ita ovo; restoracio kun bonfuma ~ado; (f) plej~ita (kulturita, edukita) kampulo ĉiam restos krudula Z. Kp baki, frii, rosti. ~isto. Homo, kiu profesie preparas manĝaĵon. Fuŝ~isto. Mallerta ~isto. ~ejo. Parto de la domo destinita por ~i la manĝaĵojn. ~eja, ~arta. Rilata al ~ado: ~ejaj receptoj (Kp KULINARA).

*Kuko. Franda bakajo el diverspeca pasto kun sukero: tablon ornamas ne tuko sed ~o Z; de pli da suko ne malboniĝas la ~o Z (tro da bono ne ĉagrenas); eĉ per dolĉa ~o vi min ne allogos Z. ~ejo. Loko, kie oni bakas k vendas ~ojn, konfitaĵojn ktp. Kp konfitaĵo. ~o kiu tavoliĝas ĉe bakado; pastofolia ~o. Pat~o. Krespo.

*Kukolo. Birdo rimarkinda per lio, ke la ino metas siajn ovojn en nestojn de aliaj birdoj (cuculus). ~horlogo. Horlogo, entenanta artefaritan ~on, kiu sin montras por anonci la horojn per sia krio.

*Kukumo. Veg. el fam. kukurbacoj, kies samnoma frukto, longforma k akvoplena, estas manĝebla (cucumis). ~eto. ~o, kiun oni rikoltas antaŭ maturiĝo, k kiun oni konfitas en vinagro por servi kiel spicaĵo.

*Kukurbo. Veg. el fam. kukurbacoj, kies manĝebla frukto havas formon de granda bulo (cucurbita).

*Kulo. Insekteto el klaso dipteroj, kies piko kaŭzas malagrablan jukadon (culex): ~o nenion valoras, sed ĝia piko doloras Z (malgranda kaŭzo povas estigi gravan efikon. Vd εγικο, κορεκο). ~vualo. Vualo el gazo, kiun oni metas ĉe fenestroj aŭ ĉirkaŭ litej, por sin ŝirmi kontraŭ ~oj.

*Kulero. Unu el la manĝiloj, konsistanta el tenilo k el kava parto, ovforma aŭ ronda, per kiu oni ĉerpas fluaĵojn aŭ duonsolidajn nutraĵojn: ~o el ligno; kaf~o, sup~o (ambaŭ estas uzataj en receptoj kiel mezuro); pli allogas ~o da mielo ol da vinagro barelo Z; el malplena telero vane ĉerpas ~o Z (kontraŭ neesto ne helpas protesto).

kullo. Ĥina aŭ hinda laboristo.

kulinara Z. Rilata al kuirado k preparado de manĝaĵoj : ~a scienco k arto Z.

Kuliso. Perto de teatro malantaŭ la sceno, ĉe kiu oni aranĝas la dekoraciaĵojn : (t) post la $\sim oj$ B (nepublike, sekrete, kaŝe).

kulmino ND. 1 La plej supra punkto de staranta objekto: la ~o de arbo, luro, domo, monto. Kp Suprao, pinto, virro, kresto. 2 La plej alta grado, kiun io povas atingi; egeco, ekstremeco: la disvasliĝo, la emocio, la entuziasmo atingis stan ~on; altiĝi ĝis la ~o de la gloro. Kp apogeo, zenito, paroksismo. ~i (utr). Esti ĉe sia ~o: en tiu momento ~is ĉies maltrankvilo. ~a. ~anta: tiu parolado estis la ~a punkto de la kongreso.

kulombo ... Mezurunuo de elektra kvanto : unu ~o estas elektra kvanto, kiun transportas kurento de unu ampero dum unu sekunda. Vd elektraj unuoj.

*Kulpa. Intence aŭ konscie plenuminta ion riproĉindan aŭ punindan : ~a pri eraro, krimo, je forgeso; la kuracisto ne estas ~a pri la morto de la malsanulo (aŭ : ke la malsanulo mortis); ŝia fratino en ĉio eslas ~a Z. ~o. Malobservo al regulo de moralo aŭ prudento : fari ~on ; kapti iun ĉe freŝa ~o ; de kiu la ~o, por tiu la puno Z (ĉiu devas prirespondi pri siaj ~oj); ĉiu eraro estas ~o Z (pro eraro ne praviĝas la faro); per mia ~o ĉio okazis Z; la ~o estas mia Z; ĝi ne estis mia ~0 Z; pardoni al malamiko lian ~on Z; meli, jeti la ~on sur iun B; sendemanda ekprotesto estas ajte ∼atesto Z ; pagas ~ulo Z; verŝi sen ~ an sangon Z (Kp